Literatura dramàtica

Anàlisi d'una escena no inclosa a les lectures de referència

Exercicis · 5 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 3 (Opció B)

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Macbeth*, de William Shakespeare (amb traducció de Salvador Oliva), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

MACBETH: Un dia tan bonic i tan lleig com aquest,
no l'havia vist mai.
BANQUO: A quant estem de Forres?
Qui són aquestes tan pansides,
vestides d'una forma tan estranya,
que ni semblen pertànyer a aquesta terra,
encara que l'habitin? Teniu vida? Sou coses
amb qui nosaltres ens puguem comunicar?
Sembla que m'entengueu, si totes tres
us poseu sobre els llavis prims el dit callós.
Deveu ser dones, pro les barbes que porteu
fan que em costi de creure que ho sigueu.
MACBETH: Parleu-nos, si és que ho podeu fer. Qui sou?

BRUIXA I: Salut, Macbeth! Salut, baró de Glamis!
BRUIXA II: Salut, Macbeth! Salut, baró de Cawdor!
BRUIXA III: Salut, Macbeth, que seràs rei!

a) Esmenteu una característica del teatre del Renaixement anglès que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

2. PAU 2026 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent d'*Ànsia*, de Sarah Kane (amb traducció d'Ernest Riera), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

C: Per a mi t'has mort.
B: Al meu testament hi diu: Caga-la amb això i et perseguiré tota la resta de la teva puta vida.
C: M'està seguint.
A: Què vols?
B: Morir.
C: Fora de la ciutat, no sé on, vaig dir a la meva mare: Per a mi t'has mort.
B: No, no és això.
C: Si pogués viure lliure de tu sense haver-te de perdre.
A: A vegades això no és possible.
M: Vaig dient a la gent que estic embarassada. Em pregunten: Com t'ho has fet, què prens? Jo dic: Vaig beure'm una ampolla de porto, vaig fumar uns quants cigarrets i em vaig follar un desconegut.
B: Tot mentides.
C: Necessita tenir un secret però no es pot estar d'explicar-lo. Es pensa que no ho sabem. Ja em pots ben creure, ho sabem.
M: Una veu al desert.

a) Esmenteu una característica del teatre del segle xx que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Rebentats*, de Sarah Kane (amb traducció d'Albert Arribas), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

IAN: Et quedaràs un dia més?
CATE: Em banyo i me'n vaig a casa.
Agafa la bossa i es fica a la cambra de bany, i en tanca la porta.
Sentim com s'obre l'altra aixeta de la banyera.
Truquen dos cops amb força a la porta de fora.
IAN treu la pistola, va cap a la porta i escolta.
Algú intenta obrir la porta des de fora. El pany està tancat.
Truquen amb força dos cops més.
IAN: Qui hi ha?
Silenci.
[…]
IAN (en veu baixa): Puto moro, parla en cristià.
Obre la porta.
A fora hi ha un SOLDAT amb un fusell franctirador.
IAN intenta tornar a tancar la porta d'una empenta i treure la pistola.
El SOLDAT obre la porta d'una empenta i pren la pistola a IAN amb facilitat.
Tots dos es queden drets, sorpresos, i s'observen mútuament.

Al cap d'una estona.
[…]
SOLDAT: *(Es mira el carnet de premsa d'IAN.)*
Ian Jones.
Periodista.
IAN: Hm.
[…]
SOLDAT: *(Allarga la mà per tocar la cara d'IAN, sense arribar al contacte físic.)*
IAN: Em pixo de riure…
SOLDAT: Tu?
(Somriu.)
Ara la ciutat és nostra.
(Es posa dret damunt del llit i orina sobre els coixins.)
A IAN li fa fàstic.
Hi ha una llum encegadora, i després una enorme explosió.
Fosc.
So d'una pluja d'estiu.

a) Esmenteu una característica del teatre del segle XX que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

4. PAU 2025 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 3 (Opció B)

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent d'*Esperant Godot*, de Samuel Beckett (amb traducció de Josep Pedrals), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

VLADIMIR: […] Què estàs insinuant? Que ens hem equivocat de lloc?
ESTRAGÓ: Ell [Godot] hauria de ser aquí.
VLADIMIR: No ens va pas assegurar que vindria.
ESTRAGÓ: I si no ve?
VLADIMIR: Tornarem demà.
ESTRAGÓ: I després demà passat.
VLADIMIR: Possiblement.
ESTRAGÓ: I així, anar fent.

[…]

ESTRAGÓ: Què vam fer, ahir?

[…]

VLADIMIR: Diria que… *(Enfadat.)* Ho poses tot en dubte!
ESTRAGÓ: Jo crec que érem aquí.
VLADIMIR *(mira al voltant)*: Et sona, aquest lloc?

[…]

VLADIMIR: Tot igual… Aquest arbre… *(girant-se cap al públic)* …aquest aiguamoll.
ESTRAGÓ: N'estàs segur, que era aquest vespre?

ESTRAGÓ: Que havíem d'esperar.
VLADIMIR: Va dir dissabte. *(Pausa.)* Em sembla.
ESTRAGÓ: Et sembla.
VLADIMIR: Ho hauria d'haver apuntat.

(Es furga les butxaques, carregades de tota mena de porqueries.)

ESTRAGÓ *(insidiós)*: Però, quin dissabte? I avui som a dissabte? No deu ser pas diumenge? O dilluns? O divendres?

a) Esmenteu una característica del teatre del segle XX que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]

5. PAU 2025 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 3 (Opció B)

OPCIÓ B

Analitzeu l'escena següent de *Hamlet*, de William Shakespeare (amb traducció de Joan Sellent), tenint en compte les qüestions que s'indiquen a continuació del text.

ESPECTRE: Vet aquí, doncs, com, mentre jo dormia,
la mà del meu germà va arrabassar-me
vida, reina i corona al mateix temps,
i així, en la flor dels meus pecats, desprevingut,
privat dels olis sants i del penediment,
vaig ser enviat a rendir comptes amb el pes
de tots els meus defectes a l'esquena.
Oh, és horrible, horrible, més que horrible!
Si encara no ets un fill desnaturalitzat,
no deixis que l'alcova reial de Dinamarca
sigui un llit de luxúria i d'incest.

[…]

Adeu, adeu, adeu. I recorda't de mi.

HAMLET: […] ¿Que em recordi de tu?
Sí, pobre espectre: mentre la memòria
conservi un lloc en aquest globus trastornat.
¿Que em recordi de tu? Sí: de les taules
de la meva memòria n'esborraré

i no viurà res més que la teva ordre
en el llibre i volum del meu cervell,
sense contaminar-se amb coses més vulgars.

[…]

Oh canalla, canalla, maleït
canalla somrient! El meu quadern…
hi he d'anotar que un home pot somriure,
somriure, i ser un canalla al mateix temps.

a) Esmenteu una característica del teatre del Renaixement anglès que s'observi a l'escena.
[1 punt]

b) Digueu quina és la situació que planteja l'escena i a quin gènere pertany l'obra, i mencioneu una característica de cadascun dels personatges que hi apareixen.
[2 punts]

c) Comenteu algun altre recurs expressiu de l'obra (l'ús de l'espai escènic, la construcció dramàtica del text, etc.) que observeu a l'escena.
[1 punt]